

Jag är liten och söt,
jag är vit så som snö.
Om jag hamnar i kaffet
så måste jag dö!

Jag vill stanna här en stund
Tills jag blivit mätt och rund,
för jag ser i lyktans sken
härliga små nakna ben.

Först så tar jag väl en groda,
fladdermöss är också goda,
och till sist en liten loppa.
Det ska bli en härlig soppa!

Liksom ugglan och katten
är jag vaken om natten.
Ska jag säga något mer?
Jo, jag sover upp och ned

Nu när kvällen blivit sen
har jag ganska många ben,
lika många som en myra,
men på dagen har jag fyra.

Visst är jag en ganska platt en
i all synnerhet på natten.
Men om huvudet tas bort
Blir jag högre inom kort.

Sjömannen på böljan blå
kastar ut mig då och då.
Som en sten jag sjunker, men
han drar upp mig snart igen.

Hela dagen, hela natten
Går jag över samma vatten.
Den som tror att jag blir blöt
Är tyvärr ett riktigt nöt.

När våren har kommit med varmare väder
då sätter jag på mina vackraste kläder.
men när det blir vinter med snö på taken,
så vill jag förstås vara splitter naken.

Spetsig både fram och bak
glider jag i sakta mak.
Mitt namn går fint att vända på,
det låter likadant ändå.

Jag går från port till port.
Det har jag alltid gjort.
Men aldrig någonsin
Lär jag få komma in.

Jag bär så lätt en timmerstock,
till och med om den är tjock,
men aldrig klarar jag en sten
inte ens en liten en.

Hela dagen är jag naken
och på natten likaså.
Både sovande och vaken.
Har jag alltid skorna på.

Alltsen jag såg dagens ljus
har jag gått runt detta hus.
Ja, i många, långa dagar,
men tro inte att jag klagar.

Utan skor och utan kläder
Står jag här i alla väder,
fast jag har ju däremot en
Mycket stilig hatt på foten.

När jag är stark far jag ut och snattar
nåt paraply och en par tre hattar.
Jag är en tjuv, jag, som ingen ser,
nu tror jag inte jag säger mer.

Med en tråd i mitt öga
Jag ilar med fart,
både fram och tillbaka
Tills jobbet är klart.

Om nu sanningen tvunget ska fram
så väger jag inte ett gram,
men blir större ju mer man tar bort.
Ja, nog är jag en underlig sort.

Min ägare har fått mig
av en vänlig gammal präst.
Men ändå är det andra
Som använder mig mest.

Om man låter mig vara så ligger jag stilla
och aldrig, nej aldrig, har jag gjort någon illa.
Men ändå så sparkar de alltid på mig.
nog är det väl konstigt och orättvist, säg?

Snickare i alla länder
bör se upp för mina tänder,
så att inte deras händer
går till spillo, en i sänder.

Jag är klyftig
men mycket sur,
ja, så knepig
Är min natur.

Aj,aj,aj! Ta det lugnt!
Ta försiktigt i mig!
Jag vill inte bli mosad
till ketchup av dig!

Jag är stilla, tyst och blek,
Kall i hela kroppen.
En sån härlig väderlek!
Vintern är ju toppen!

Jag är en vit och rund figur
och du får inte bli för sur
ifall jag skulle träffa dig.
Det blir ju ändå värst för mig!

Om solen lyser ser du mig.
I nattens mörker finns jag ej.
Jag följer alla hack i häl.
Oh hjälp! Ett moln! Farväl!

I förrgår var jag ung och grön
och ingen ville ha mig.
Nu är jag gul och ganska skön
och folk vill gärna ta mig.

Många blir som helt förbytta
När de har oss i sin hand,
men vi kan bara göra nytta
Om vi rör på oss ibland.

Jag går genom dörren
med gnissel och gny,
men att öppna den först
är ju onödigt bry.

Jag är ju ingen sprinterkung,
nej, långsam som en lus,
men ändå sedan jag var ung,
så bär jag på mitt hus.

Jag gör mycket mer nytta
än solen minsann,
för jag lyser om natten
Det gör inte han.

Vi sitter tätt intill varann
min tvillingbror och jag.
och för att se mig tittar han
I spegeln varje dag.